

*Az erdő száz kincset kínál neked:
arany bábrablót, hőscincéreket.
Prairiek fiának álmodod magad,
kalandjaidban könnyű szárny emel,
nomád és hős vagy, szertelen, szabad! —*

Ezt a napot mégsem vesztettem el.

Áprily Lajos.

ÉDESANYÁM.

*Kereshet színt ügyeskedő ecset,
áldott szavak mondhatnak éneket,
meleg zenét zenghetnek hangszerek,
onthat virágot rét, mező, berek;
lelophatsz minden fényes csillagot,
a tenger mélyét is kifoszthatod,
lehetsz király ezer világ felett,
inthat szemed halált vagy életet;
csodás ízekben duskálhat a szád,
dajkálbatod a csókok mámorát,
mosolyrózsákat szórhatsz szerteszét,
csodákra nyithat szádon a beszéd,
kikédelhet az Isten jó szíve
s bízhat terád annyit, mint senkire:
de adj nekem, ha tudsz:
zenében, színben, szóban és ízben,
mosolyban, könnyben, gyönyörben, kincsben,
nap melegében, hold sugarában,
tenger tükrében, rózsanyilásban,
szép ölelésben, simogatásban,
epedő, könnyes hívogatásban
adj valamit, egy másik szót talán,
de egy világot adjon, ha kimondanám,
mint ez a drága szó: Édesanyám!*

Vitnyédi Németh István.